

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Apologia Petri Stevartii Leodii, Theologiae In Academia
Ingolstadiana Professoris, Ad D. Mavritivm Ibidem
Parochi, Consilarii Ducalis Bauarici, & ad SS. apostolos,
Coloniæ, Præpositi. Pro Societate ...**

Stevartius, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1594

VD16 S 8949

Calumnia in Serenißimam familiam Bauaricam, & in Augustanam Rempub.
conuellitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70292](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70292)

datum, quantum si sponte vendidissent, à nullo unquam Emptore recepissent earum Domini. At molestum fuit illis migrare. Etiam qui conducto habitant, migrare debent iubente Domino. Molestum est, quis neget? Sed nunquid ideo iniquus Dominus ædium quod suum recuperet? Nam ne tu sis nescius Polycarpe. Non Iesuitæ hæc ædificârunt, sed Principes pro liberalitate sua ac magnificentia. At Iesuitæ Principes decipiunt. Tu Polycarpe, qui fatuus es, quia te Consiliario non vtitur, fungos esse Principes putas. Male tibi profecto cedit hæc calumniandi libido: Age, veni, ipse consule Principes Serenissimos, iube, tibi rationem reddant, cur viduas expellant, & Iesuitas eorū loco ponant. Nescis, quid mereatur lingua tam petulans? Excindi meruit, & tui similibus cocta apponi, vt discerent suas cohibere. Siue ipsi opprimerent ac spoliarent viduas, siue hoc Iesuitis impunè facientibus cōniuerent, scelerati essent Principes nostri. Et Polycarpus est ille Censor Principum qui eorum tam longè absens scelera notet.

Calumnia Polycarpi in Serenissimos Bawaria Principes.

De Augustana Repub. pluribus adhuc tecum agendum erit. Iam solum quero. Itanè tu eam quoque huius iniustitiæ insimulas, quasi Iesuitas dominari, Ciues autem suos iniustè tractari, ædibusque suis extrudi sinant? Itanè propter Iesuitas veterem laudem admirabilis in Ciues beneuolentię prodidit? Mentiris Polycarpe. Non permisit Magistratus Augustanus quicquam Iesuitis in Ciues: nec ipsi Iesuite quicquam egerunt iniustum, quin potius eius Reipub. multos Ciues magno beneficio affecerunt. Nam cum aream ipsis liberalitate ac munificentia Illustris familię Fuggericę (quam nebulo iste propter constantem & ardentem in Religionem Catholicam & ipsos Iesuitas amorem, sæpius imprudenter allatrat) donatam recepissent; ibique Scholas, Collegium, Templum exedificassent; atque adhuc aliquot eedes veteres ac ruinosę superessent, in quibus tenuioris quidam fortune, ijq; multi homines habitarent; pro sua equitate Iesuite multis mensibus gratis eos habitare illic permisissent. Deinde amplam domum ac commodam

Repellitur falsa criminatio ab Augustana Repub.

H

edifi-

ædificarunt, quam in hodiernum diem plures ciues, quàm olim vniuersum spatium illud, vbi nunc hortus, Collegiū, Scholæ & Templum sunt sita, inhabitant, cum gratia, quiete & commodo; agnoscuntque multi quamuis non Catholici, Iesuitas alios longè esse quàm à Polycarpo & suis quoque Prædicantibus audiant. Hæc si non credis Polycarpe, velim illi domui aduersus penderes, vt ea sensu saltem perciperes, & perires.

Societas Iesu Monasteria nõ occupat, nisi aut deserta aut sine incommodo veterū inquilinorum, & cum auctoritate facta & summa Potestatis.

De Monasterijs, quæ Societas IESV occupat, par est ratio; Si displicet aut iniquū videtur, iubeat sibi Polycarpus rationem reddere Prælatos, Principes, Episcopos, Summū Pontificem, quorum auctoritate tradita sunt eiusmodi bona Societati IESV & confirmata. Quanquam rursus mentitur Calumniator Monachos à Iesuitis expelli. Nõ enim nisi Monasteria, aut loca Religiosorum deserta Societati sunt tradita: neq; ea, in quibus omnia vigent ac florent, vquam expetiuerunt, aut admiserunt; nisi fortè id libentibus & sponte, ac in suum cõmodum commutantibus alijs Religiosis factum sit. Quòd si etiam aliquod Cœnobium Societas habet, in quo vnum aut alterum Religiosum hominem inuenerit, illis auctoritate & potestate eorum, penes quos hæc iura sunt, ita satis factum est, vt non solum nihil detrimenti paterentur, sed etiam vt commodius quàm antè, haberent & viuerent. Hęc non tui causa Polycarpe dico, sed eorū, qui veritatē amant & cognoscere cupiunt. Tu vix mereris, vt dicam. Mentiris Polycarpe. Scilicet vobis Sacrilegis, nec Monasteriorū modò, sed quorumcunq; Ecclesiasticorum bonorum rapacibus Ministris displicet, à Iesuitis Monasteria habitari: sed cordati Monachi, potius omnia bona sua Iesuitis cedent, quàm vobis vel angulum vnū, nisi fortè vel in lacu, vel in foco, vel in loco vbi crux sita est, accommodent. Cætera quæ in paupertate Societatis IESV ridenda & calumnijs oneranda, nequissimus scurra deblateras, missa facio, ne opus fuisse videatur à Societate IESV depellere leuissimas omnes & vanissimas criminationes tuas. quarū nunc illæ mihi occurrūt de Castitate Iesuitarū.

Vbi

Vbi si vsquam aliàs toto libro non maledicentiam so-
 lum tuam sed etiam impuritatem & libidinem manifestè
 declaras. Quæ cum ego legissem, illud in mentem mihi ve-
 nit, quod de Nerone narrant Historici; eum propter in-
 explicabilem veneream intemperantiam, in eam venisse
 opinionem, neminem posse castè viuere: itaque fatentibus
 suas libidines facilem se, ac beneuolètem præbuisse. Quan-
 quam quid Neronis a ssimilatione opus est? Clarè expref-
 seque hoc professus est Lutherus, venereas cupiditates non
 minus homini ingenitas atque expetendas esse, quàm cæte-
 ras naturæ necessitates: quod horrerem ego dicere, nisi et-
 iam multò turpiora ab Historico allata essent. Hoc enim
 & ipse Polycarpus ponit fundamentum: Castè viuere ne-
 minem posse. Ex quo fonte facile est animaduertere, quis
 torrens mendaciorum erupturus sit in Iesuitas, qui non so-
 lum castè viuere hominem posse credunt, sed experiri se di-
 cunt; quique ad eò etiam Angelicam Castitatem sibi ser-
 uandam & imitandam proponunt: quod mirum est quibus
 iocis ac sarcasms Polycarpus excipiat. Inuitus ego lubri-
 cam hanc viam ingredior de Castitate disserendi. Sed quo-
 niam Calumniatoris in hoc crimine mirabiliter exultat
 oratio, & quoniam plurimi fortè Lutherana illa persuasio-
 ne; Neminem castè viuere posse: nimis erunt credendo fa-
 ciles & leues, aliquid sanè, quantū meus & vester pudor pa-
 tietur, dicendum est.

*Societatis
 Iesu casti-
 tas demon-
 stratur ad-
 uersus ini-
 quissimas
 criminatio-
 nes eminenti-
 ssima Historia.
 Hist. Ord.
 Ies. à pag.
 89. vsq; ad
 109.
 Sue. Tacit.
 Luth. To. 2.
 Ienens. fol.
 147.
 Hist. Ord.
 Ies. 107.
 Fingit ex
 suo Luthe-
 ricq; ingenio
 Polycarpus
 Catholicos
 quasi sine
 Venere sit
 impossibile
 viuere.
 Polycarpus
 ex doctrina
 Lutheri a-
 què omne
 cuiuscunq;
 conditionis
 ac sexus ho-
 mines, atq;
 Iesus ac tur-
 pitudinis
 Voluptat
 Au. coarguit.*

Ac videte & diligenter perpendite, qua ego defensione
 Iesuitarum in hoc crimine vsurus sim. Probabitur scio as-
 sentiemi, ac impuras istas belluas detestabimini. Sic au-
 tem ego ratiocinor. Si Iesuitæ meritò suspecti de libidi-
 nosissimis criminibus esse debent: nullus est tanta digni-
 tate, tanta sapientia, tanta probitate & pudicitia, seu vir,
 seu adolescens, seu maritus, seu viduus, quem non etiam
 meritò Onaniticum, Sodomitam, Adulterum, vel vt mi-
 nimum Scortatorem esse suspicari possimus. Mira for-
 tè & incredibilia loqui videor. At faciam planissimum;

